

A városokban, hatalmas beépítetlen tereken, betonnal és aszfalttal burkolt felszíneken a hőmérséklet sokkal nagyobb, mint az érintetlen területeken és ez nem csak a globális felmelegedéshez járul hozzá, hanem számtalan faj kiszorításához is. A madaraknak és a rovaroknak egyre kisebb és kisebb élettér marad. A városok szén-dioxid kibocsátása és az üvegházhatáshoz való hozzájárulása miatt jelen állapotuk változására van szükség. A bolygónk biológiai diverzitása olyan mértékben csökken, hogy az elkövetkező 100 évben akár egy millió faj is eltűnhet, ha nem teszünk valamit a fennmaradásuk érdekében. ^[1] Tatabánya Fő-tere egy kevés növényzettel és annál is kevesebb árnyas területtel rendelkező tér. A Papillon az emberek, madarak és a rovarok együttélésének lehetőségeit vizsgálja egy közös térbe helyezve őket. A Papillon otthont ad számos növénynek, cserjének és virágnak, amelyek nagy számban csökkenthetik a globális felmelegedés hatásait, azonban már egy kis léptékű pavilon részeként is helyet adnak számos fajnak és teret biztosítanak ezek együttes szimbiózisának. A Papillon egy olyan városi építmény, amely egy tradicionális épület elemeit értelmezi újra, miközben felhívja a figyelmet a fajok közötti kölcsönös törődés jelentőségére egy környezeti konfliktusokkal teli században. A pavilon talajjal érintkező része egy beton alapozás, erre épülnek rá a rácsszerkezetű falak, amelyeket szövet tető borít. A pavilon tetejét alkotó kifeszített szövet egyszerre biztosít árnyékot és öntözi a pavilon növényeit. A falakban található mésszel borított pelletek talajt és tápanyagot is biztosítanak a pavilont befedő, burjánzó növényzet számára. A Papillon fenntarthatóbb jövő képének a lehetőségeit tárgyalja, amelyben az emberi behatás csökken, a természet és az élővilág nagyobb teret kap.

Földünk lokális, regionális és globális időjárási mintáinak hosszú távú változása az éghajlatváltozás. Az klímaváltozás számtalan módon ki hat a környezetünkre és a bolygónk biológiai diverzitására. A 20. század közepe óta megfigyelt változások hátterében túlnyomóan emberi tevékenység áll, különösen a fosszilis tüzelőanyagok elégetése, amely növeli a Föld légkörében a hőcsapdaként működő üvegházhatású gázok szintjét, és ezzel megemeli a Föld felszíni átlaghőmérsékletét. Az emberi tevékenységek által túlterhelt természeti folyamatok is hozzájárulnak az éghajlatváltozáshoz ilyen például az óceánok ciklikusságának változása, és vulkáni tevékenységek változásai. {2}

A globális felmelegedés a Föld felszínének hosszú távú felmelegedése, amely nagy részben szintén emberi tevékenységeknek tudható be, ezek közül elsősorban a fosszilis tüzelőanyagok elégetésének. A Föld átlaghőmérséklete az iparosodás előtti időszak óta becslések szerint 1 Celsius fokkal növekedett, ez a szám jelenleg évtizedeként 0,2 Celsius-sal nő. {3} Az imént

említett változások több mint egy millió szárazföldi faj kihalásához vezethetnek az elkövetkezendő 100 évben. {1}

Tatabánya és környéke számtalan őshonos állat- és növényfajnak ad otthont. Rengeteg különböző madárnak, mint például az örvös galamb, házi rozsdafarkú, őszapó, a barátposzáta és a fülemüle. Számos rovar is fellelhető a területen ilyen az óriáscsibor, az atalantalepke és a bőrfutrinka. Ezeknek a fajoknak azonban önálló életükre van szüksége, de az erősen iparosodott, beépített környezet ezt nem teszi lehetővé. Ezekre az összetett környezeti konfliktusokra szeretné felhívni a figyelmet Papillon, és kisléptékű javaslatot tenni a fajok közti kölcsönös törődés lehetőségére egy élhetőbb környezet létrehozása érdekében.

Az elmúlt években a környezeti konfliktusok felerősödésének hatására egyre több építész foglalkoztatott a megoldások lehetőségeinek keresése és kölcsönös kommunikáció tereinek biztosítása.

Az ARCA pavilion egy fesztivál keretein belül Barcelona utcáin mozgó projekt amely javaslatot tesz a város köztereinek azon lehetőségeire amelyek képesek visszafordítani a biológiai diverzitás sokszínűségének csökkenését amiben a városok jelentős szerepet töltenek be, elsősorban a CO₂-kibocsátás koncentrációja, a hősziget-hatás és a korlátozott zöldfelületek miatt, amelyek fajait gyakran pusztán esztétikai vagy funkcionális szempontok alapján választják ki, ami a városi fajok homogenizálódását és az ökoszisztémák nagyobb bizonytalanságát okozza. Az ARCA portable garden pavilion lehetőséget nyújtja a lebetonozott utcákon a növények és az állatok városon belüli életterének felfedezésére. A projekt olyan globális problémákra hívja fel a figyelmet melyek bármely város szintjén értelmezhetőek.

A pavilion ChartierDalix által több éve folytatott folyamatos kutatás részeként tervezett szerkezet amely egyszerre teherhordó fal és függőleges talaj, amelyet állat- és növényvilág ad otthont. A pavilion egy olyan elő ökológiai folytonosságot akar létrehozni amelyben a növények fenntartható módon fejlődhetnek a város utcáin. Az öfenntartó biodiverzitás visszahozása egy város keretein belül már számos országban elinduló kezdeményezés.

A Büyükada Songlines egy úszó kert, amelyet úgy terveztek, hogy a Márvány-tenger és a Boszporusz vizén hajózzon, összekötve Isztambul Herceg-szigeteket a város ázsiai és európai partjaival. A Büyükada Songlines azt vizsgálta, hogyan alakul ki napjainkban a szigeteken a "természet" kortárs meghatározása, amelyet az egyedülálló mediterrán mikroklíma, a madarak változó vonulási szokásai, a halállomány kimerülése, a spontán, a természet, az őshonos és a nem őshonos fajok közötti interferenciák, a korallak átültetése, a lovaskocsik betiltásáról szóló

viták, valamint a szigetek fenyő- és maki erdeinek megőrzése alakuló fizikai és társadalmi klímában. A kert egy olyan hely kíván lenni a politika, a design és az ökológia küszöbén, ahol beszélgetéseket lehet folytatni azokon a vizeken, amelyeket leírni és átalakítani igyekeznek. Ennek a kölcsön kommunikációnak a lehetőségét vitatja a Papillon is egy kisebb léptékbe

A Papillon egy olyan városi építmény, amely egy tradicionális épület elemeit gondolja újra. A pavilon egy olyan 9 osztatú teret hoz létre melyben különböző fajok együttélését vizsgálja. A pavilont körbejárva 4 funkcióval találkozhatunk a sarkokon. Az egyik részben egy rovarhotel áll, amelyet a helyi óvodások készítettek, másik oldalán egy olyan tér jön létre, amely helyet biztosít a már nem kívánatos szobanövények számára addig ameddig valaki örökre fogadja őket. A harmadik sarkon egy, "könyvespolc" és egy szék áll, itt a növény- és állatvilágról, környezeti kérdésekről olvashatnak az ide látogatók. Az utolsó sarokban egy olyan személy kap helyet, aki bemutatja a Papillont, és megválaszolja a felmerülő kérdéseket. A pavilon talajjal érintkező része egy beton alapozás, amely 465 cm-es rászterben helyezkedik el és 40 cm magas a pavilon belsejében, külső részén mint egy lépcsőfokként funkcionálva 20 cm magas. A beton rászterben 9 darab 425*425 cm-es 40 cm magas rács "padló" található melyek alatt burjánzó növényzet virágzik átkúszva a rácsokon. A Papillon falai rácsszerkezetűek 270 cm magasak és 20 cm szélesek, ezek belsejét folyékony mészkeverékkel bevont duzzasztott agyag tölti ki. Mely anyag egyes gyöngyei egy könnyű porózus felületet képeznek, amit idővel a talajban lerakódó magvak, rovarok és növényzet fed majd be. Ennek az önfenntartó ökoszisztémának elengedhetetlen része a pavilont befedő szövet tető. A 9 darab, 465*465 cm szélességű és 200 cm magas szövetet egy 18 cm-es acél oszlopokon álló acél szerkezet tartja. A kifeszített szövet vizet biztosít a pavilon lakóinak és árnyékot a látogatók számára.

Cím: Papillon

A szerző(k) és / vagy előadó(k) neve: Hábetler Leona Tekla

Intézmény, kar: Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Építésmérnöki Kar

Szak, specializáció, évfolyam: 3. évfolyam

Témavezető(k) neve, tudományos fokozata, beosztása: Weiskopf András, DLA, egyetemi adjunktus